विटूषकः । यो विडालगृहीतायाः परभृतिकायाः ।

॥ पत्रं ४४ ॥

विटूषकः । सा खलु तपस्विनी तया पिङ्गलाक्ष्या सारभाण्डगृहके मुखे परिक्षिप्ता ।

विटूषकः । अथ किं ।

विटूषकः । शृणोतु भवान् । परिव्राजिका मे कथयति । भो क्षः किल तत्रभवतीरावती रुद्राय मानचरणां देवीं सुखं प्रष्टुमागता ।

विटूषकः । ततः सा देव्या पृष्टा । किमात्मनो ऽप्यनलंकृतो क्षो ज्ञनो वल्लभ इति । ततस्तयो त्राम्यन्त्या मन्त्रितं । कुतो वोपचारो यत्परिज्ञने संक्रान्तं वल्लभत्वं ज्ञास्यतीति ।

विटूषकः । ततस्तयानुबध्यमानया भवतो ऽविनयमन्तरेण परिगतार्था कृता ।

विटूषकः । किमपरं । मालविका बकुलावलिका च निगडपथावदृष्टसूर्यपादे पातालवासं नागक न्यके इवानुभवतः ।

॥ पत्रं ४५ ॥

विटूषकः । कथं भविष्यति । यत्सारभाण्डव्यापारिता माधविका देव्या संदिष्टा । ममांगुलीयमुद्रका मदृष्ट्वा न मोक्तव्या त्वया हताशा मालविका बकुलावलिका चेति ।

विटूषकः । अस्त्यत्रोपायः ।

विटूषकः । को ऽप्यदृष्टः शृणोति । कर्णे ते कथयामि । एवमिव ।

प्रतीहारी । देव प्रवातशयने देवी निसन्ना रक्तचन्दनवारिणा परिज्ञनहस्तगतेन चन्दनेन भगवत्या विनोद्यमाना कथाभिस्तिष्ठति ।

विटूषकः । भो गच्छतु भवान् । अहमपि देवीमरिक्तपाणिर्भविष्यामि ।

विटूषकः । तथा । एवमिव भवति ।

प्रतीहारी । इत इतो देवः ।

देवी । भगवति रमणीया कथा । ततस्ततः ।

॥ पत्रं ४६ ॥

देवी । अहह भर्ता ।

धारिणी । जयतु जयत्वार्यपुत्रः ।

धारिणी । अस्ति मे विशेषः ।

विटूषकः । परित्रायतां परित्रायतां भवान् । सर्पेणास्मि दष्टः ।

विटूषकः । देवीं द्रक्ष्यामीत्याचारपुष्पकारणात्प्रमदवनं गतो ऽस्मि ।

धारिणी । हा धिग्हा धिगहमेव जीवितसंशयनिमित्तं जाता ।

विटूषकः । तस्मिन्नशोकस्थपुष्पकारणात्प्रसारितो दक्षिणाहस्तः । ततः कोटरविनिर्गतेन सर्पद्रूपिणा कालेन दंशितो ऽस्मि । नन्वेते द्वे पदे ।

॥ पत्रं ४७ ॥

प्रतीहारी । यद्देव आज्ञापयति ।

विटूषकः । अहो पापेन मृत्युना गृहीतो ऽस्मि ।

विटूषकः । कथं न भेष्यामि । सेस्मीयन्ते मे ऽङ्गानि ।